

Облік та оподаткування

УДК 336.221

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.16222007>

Об'єкт оподаткування та податкове зобов'язання з податку на прибуток у системі звітності аграрного підприємства

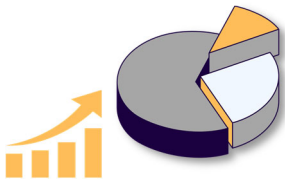
Ковценюк Ганна Вікторівна

аспірантка, Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки»,
вул. Героїв Оборони, 10, Київ, 03680, Україна,
<https://orcid.org/0009-0000-0782-4705>

Прийнято: 23.10.2024 | Опубліковано: 06.11.2024

Анотація. У статті розкривається роль податку на прибуток як ключового елементу формування державного бюджету та його вплив на економічні процеси в Україні. Підкреслюється значення цього податку як фіскального інструменту, здатного сприяти збалансованому економічному зростанню через стимулювання інновацій та забезпечення стабільних надходжень до державного бюджету України. Висвітлено значення аграрного сектору для економіки України та наголошено на важливості ефективної податкової політики як інструменту державного регулювання.

Особлива увага приділяється визначенню об'єкта оподаткування та податкового зобов'язання з податку на прибуток у контексті фінансової та податкової звітності підприємства. Розглядається методика розрахунку об'єкта оподаткування, яка поєднує вимоги бухгалтерських стандартів та податкового законодавства. Висвітлюється взаємозв'язок інформації про податок на прибуток у фінансовій та податковій звітності. Розглянуто методику формування об'єкта оподаткування на основі даних фінансової

звітності з урахуванням податкових різниць. Проведено аналіз нормативної бази щодо складання Податкової декларації з податку на прибуток, її додатків та особливостей застосування в аграрній сфері. Визначено проблеми, що виникають через розбіжності між фінансовим і податковим обліком, часті зміни законодавства, а також нестабільність економіки в умовах воєнного стану. Акцентовано на необхідності гармонізації бухгалтерської та податкової інформації для підвищення достовірності податкової звітності. Встановлено, що лише комплексне узгодження підходів дозволить аграрним підприємствам забезпечити прозорість, фінансову стійкість та ефективне планування господарської діяльності. У статті окреслено шляхи удосконалення методологічних підходів до визначення об'єкта оподаткування, впровадження яких забезпечить підвищення прозорості та інформативності звітності, а також сприятиме зростанню довіри до фінансової інформації завдяки її більшій відповідності реальному фінансово-економічному стану суб'єкта господарювання з урахуванням податкових зобов'язань.

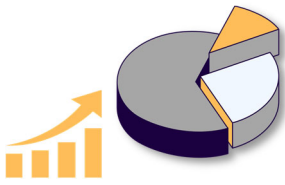
Ключові слова: прибуток, бухгалтерський облік, податок на прибуток, податкове законодавство, об'єкт оподаткування, податкове зобов'язання, декларація з податку на прибуток, фінансова звітність.

Taxable object and tax liability for income tax in the reporting system of an agricultural enterprise

Hanna Kovtseniuk

Postgraduate, National Scientific Centre “Institute of agricultural economy”, Heroiv Oborony st., 10, Kyiv, 03680, Ukraine, <https://orcid.org/0009-0000-0782-4705>

Abstract. *The article explores the role of corporate income tax as a key component in the formation of the state budget and its impact on economic processes in Ukraine. Emphasis is placed on the significance of this tax as a fiscal instrument capable of fostering balanced economic growth by stimulating innovation and*

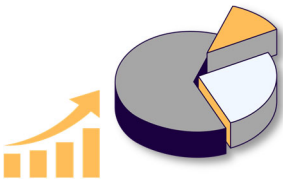
ensuring stable public revenue. The importance of the agricultural sector in Ukraine's economy is highlighted, with a focus on the need for an effective tax policy as a tool of state regulation.

Special attention is given to the determination of the taxable object and tax liability for corporate income tax within the context of financial and tax reporting. The methodology for calculating the taxable base is examined, integrating the requirements of accounting standards and tax legislation. The interconnection between financial and tax reporting in terms of corporate income tax is analyzed. The article considers the procedure for forming the taxable object based on financial reporting data with adjustments for tax differences. The regulatory framework governing the preparation of corporate income tax returns, their annexes, and the application specifics in the agricultural sector is reviewed.

The study identifies key challenges related to inconsistencies between financial and tax accounting, frequent legislative changes, and macroeconomic instability under martial law. The necessity of harmonizing accounting and tax information to improve the reliability of tax reporting is underscored. It is concluded that only a comprehensive alignment of approaches will enable agricultural enterprises to ensure transparency, financial resilience, and adequate economic planning. The article proposes directions for improving methodological approaches to determining the taxable object, which are expected to enhance the transparency and informativeness of reporting and increase trust in financial data through its better reflection of the actual financial and economic state of the enterprise, considering its tax obligations.

Keywords: *profit, accounting, income tax, tax legislation, taxable object, tax liability, income tax return, financial reporting.*

Постановка проблеми. Аграрний сектор відіграє визначну роль у національній економіці і має стратегічне значення для забезпечення державної безпеки. Відповідно до цього, всі інструменти державного регулювання повинні бути спрямовані на забезпечення стабільного та успішного розвитку цього

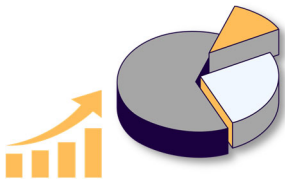
сектору. Особливу вагу для нього має податкова політика, яка за останні роки пройшла значні трансформації.

У процесі трансформаційних змін агробізнес відіграє значну роль у забезпеченні економічної та соціальної стабільності суспільства виступаючи постачальником продовольчої продукції як на внутрішній, так і на зовнішні ринки. За визначенням науковців, аграрний сектор України з його базовою компонентою сільським господарством слугує системоутворюючою складовою національної економіки; формує основи збереження суверенності та державності, національної продовольчої безпеки; є соціально-економічним підґрунтям розвитку сільських територій; забезпечує розвиток технологічно пов'язаних галузей національної економіки [1, с. 98].

Оподаткування сільськогосподарських товаровиробників має виконувати не лише фіскальну, але й регулюючу функції, виступати засобом державної підтримки та стимулювання виробництва, забезпечувати конкурентоспроможність національного сільського господарства і впровадження інновацій у виробництво [2].

Збалансування інтересів державного бюджету та суб'єктів господарювання є одним із пріоритетних завдань державної податкової політики. Особливої актуальності це набуває у сфері аграрного бізнесу, який відіграє стратегічну роль в економіці країни. У цьому контексті важливим є визначення об'єкта оподаткування та податкового зобов'язання з податку на прибуток, оскільки саме ці елементи формують основу податкового навантаження на підприємство. Їх правильне відображення у системі фінансової звітності аграрного підприємства забезпечує не лише прозорість і контроль з боку держави, а й дозволяє підприємствам ефективно планувати свою діяльність, зберігаючи фінансову стійкість.

Податок на прибуток має значний вплив на формування державного бюджету та виступає дієвим інструментом регулювання економічних процесів. Згідно з даними Міністерства фінансів, у 2024 році частка податку на прибуток

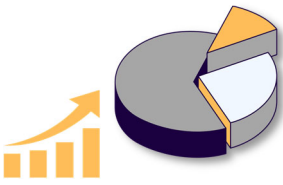
у структурі доходів державного бюджету склала 8,68 %, що на 3,3 % більше порівняно з 2023 роком (5,38 %) та можна розглядати як позитивну тенденцію [3].

Проте на практиці процес визначення об'єкта оподаткування та розрахунок податкового зобов'язання нерідко ускладнюється через неоднозначність законодавчих положень, постійні зміни у податковій політиці та специфіку обліку бухгалтерського і податкового прибутку.

Окремі науковці акцентують увагу на тому що «базуючись на загальних принципах оподаткування, система оподаткування сільськогосподарських товаровиробників має бути гнучкою й представлена такою сукупністю податків та зборів, що максимально враховують специфіку галузі, забезпечують можливість використання відповідного інструментарію податкового стимулювання й водночас не перешкоджають виконанню податками інших властивих їм функцій» [4].

У нинішніх складних економічних умовах, зумовлених воєнним станом та кризою, точність визначення об'єкта оподаткування постає як ключовий чинник впливу на величину бюджетних надходжень країни від яких залежить фінансування всієї інфраструктури та забезпечення стабільності економіки. Як один із фіскальних важелів держави, податок на прибуток може забезпечити збалансоване та динамічне економічне зростання на основі інновацій, будучи значним та невід'ємним джерелом надходжень державного бюджету України.

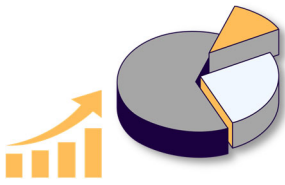
Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні основи податкової звітності як елемента формування податкового зобов'язання розглядалися у працях Л. В. Гарасюк [5], Л. О. Сук [6], О. О. Чебан [7], що досліджували методологічні та облікові аспекти звітності як джерела для обчислення податку. Практичні аспекти формування інформації щодо податку на прибуток у площині облікового забезпечення податкової звітності розглядали у своїх працях З. В. Гуцайлюк [8], В. М. Івахненко [9], О. О. Герасименко [10], П. М. Житний [11], які досліджували специфіку трансформації облікових даних у податкові

показники, проблематику податкових різниць, організацію облікових процедур для формування достовірної звітності з податку на прибуток. Окремі автори надавали пропозиції щодо вирішення проблеми узгодження податкової та фінансової звітності, зокрема: Бутинець Ф. Ф. [12] досліджує розбіжності між фінансовим і податковим обліком, обґрунтовує потребу в їх гармонізації та пропонує підходи до уніфікації підходів до облікових оцінок і визнання доходів/витрат, Кузьмін О. Є. [13] пропонує методику податкової трансформації даних фінансового обліку для складання звітності та вказує на необхідність адаптації МСФЗ до податкових реалій України. Проданчук М.А. [14] доводить, що система бухгалтерського обліку є єдиною основою для формування як фінансової, так і податкової звітності. Податкове зобов'язання з податку на прибуток підприємств може визначатися у межах бухгалтерського обліку за допомогою податкових розрахунків, які здійснюють трансформацію облікової інформації через вибіркові та арифметичні операції. Така трансформація підтверджує, що податкові розрахунки виступають технічним інструментом бухгалтерського обліку, а не автономною системою.

Попри значний внесок науковців у сферу податкових розрахунків, проблема достовірності розрахунку об'єкта оподаткування і податкового зобов'язання з податку на прибуток досі не врегульована в частині гармонізації даних бухгалтерської та податкової звітності.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Нестабільність політичної ситуації та економічного стану держави, а також воєнний стан посилюють тиск на підприємства, в тому числі, аграрного сектору актуалізуючи потребу в удосконаленні відображення об'єкта оподаткування і податкового зобов'язання з податку на прибуток у системі податкового законодавства та бухгалтерського обліку. Це необхідно для досягнення балансу між економічними інтересами держави та бізнесу, оскільки податкові органи зосереджують увагу на величині податкового зобов'язання податку на прибуток зафіксованого у звітності й безпосередньо залежить від коректного визначення

об'єкта оподаткування, механізм розрахунку якого є складним і багатокомпонентним.

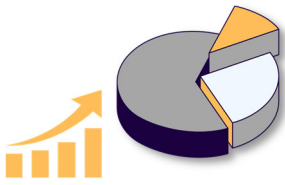
Формулювання цілей статті. Мета - висвітлення сучасного підходу до відображення об'єкта оподаткування і податкового зобов'язання з податку на прибуток у структурі звітності аграрних підприємств та пошук шляхів гармонізації інформації бухгалтерської та податкової звітності щодо розрахунку податкового зобов'язання.

Виклад основного матеріалу дослідження. Дані про об'єкт оподаткування та розмір податкового зобов'язання щодо податку на прибуток є складовою частиною Податкової декларації з податку на прибуток (далі - Декларація) за формою встановленою наказом №897 від 20.10.2015 року [15]. Перелік платників податків, зобов'язаних скласти та подавати Декларацію, визначено статтею 133, а перелік її обов'язкових реквізитів - пп. 48.3, 48.4 Податкового кодексу України [16]. Оформлення Декларації можна вважати завершальною процедурою закриття звітного періоду, що передбачає покрокове складання спираючись на облікові дані та фінансову звітність.

Декларація вважається підсумковим регістром обліку, оскільки дає можливість контролюючим органам перевірити правильність нарахованого та сплаченого підприємством податку на прибуток. Згадана вище звітність відображає інформацію по наступних показниках підприємства:

1. Обсяг доходів та витрат.
2. Обчислення об'єкта оподаткування (прибутку або збитку).
3. Розрахунок податкових різниць, що визначаються нормами податкового законодавства.
4. Розрахунок остаточної суми податку на прибуток належної сплаті в бюджет.

Відповідно до Наказу, зазначеного вище, Декларація крім основної частини містить 15 додатків, які розкривають значення рядків основної частини і вказані у полі «Наявність додатків». У випадку нульового розрахункового

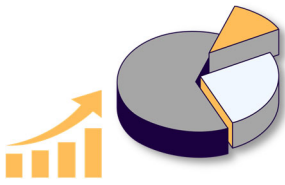
значення рядка, додаток подається, а при відсутності будь-якої інформації в додатку, порожній додаток не подається. Оскільки об'єкт оподаткування визначається згідно з обліковою інформацією та показниками фінансової звітності, суб'єкт оподаткування зобов'язаний подавати податкову декларацію у комплекті з проміжною або річною фінансовою звітністю, незалежно від того, які показники відображено у цій звітності.

Фінансова звітність ґрунтується на даних, зафіксованих у бухгалтерському обліку, а її склад залежить від обсягів діяльності (мікро, мале, середнє, велике) та стандартів, які використовуються (НП(С)БО або МСФЗ). Зазначена звітність подається першою та окремо від всіх решти додатків, через Єдине вікно і тільки при отриманні платником другої електронної квитанції подається Декларація у комплекті з відповідними додатками. Окрім додатків до рядків, Декларація має додатки до додатків, наприклад, найбільший та найдетальніший додаток до декларації - це додаток РІ (різниці) до якого передбачені певні супровідні додатки та метою якого є відображення різниць між вимогами фінансового обліку та податкового законодавства.

Звітним періодом для Декларації визначено квартал, півріччя, 9 місяців та рік, при цьому підрахунок здійснюється наростаючим підсумком, а не окремо за кожен квартал, тому повна декларація подається за підсумками року. Варто зазначити, що враховуючи фактор сезонності, сільськогосподарські виробники мають можливість обрати річний податковий період з 1 липня по 30 червня.

Разом з тим, успішне управління конкурентоспроможністю і результативністю сільськогосподарської діяльності можливе лише за умови налагодження його належного інформаційно-аналітичного забезпечення, а саме наукової організації та методики обліку й звітності як визначального інформаційного ресурсу для аналітичного обґрунтування стратегічних і тактичних управлінських рішень [17].

Сума податкового зобов'язання з податку на прибуток, що фіксується у Декларації залежить напряму від об'єкта оподаткування для розрахунку якого

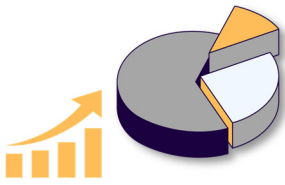
беруться дані бухгалтерського обліку та показники фінансової звітності. До таких показників належать: доходи, витрати та розрахований на їх основі фінансовий результат до оподаткування [18-20].

Згідно з Податковим кодексом України (далі — ПКУ), статтею 134, пунктом 134.1, об'єктом оподаткування податком на прибуток виступає прибуток, отриманий як на території України, так і за її межами. Цей прибуток визначається шляхом коригування фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), сформованого у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних стандартів бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, передбачені положеннями Кодексу [16]. Крім фінансового результату, об'єктом оподаткування може бути також дохід нерезидента, який підлягає оподаткуванню на репатріацію; дохід від страхової діяльності, від проведення лотерей і азартних ігор; прибуток нерезидента від окремих операцій, а не загальної діяльності, умовою для якого є документальне підтвердження всіх витрат. У випадку не підтвердження витрат, повна сума операції (дохід) вважатиметься прибутком.

Розрахунок об'єкта оподаткування здійснюється за певною методикою, яка поєднує вимоги бухгалтерських стандартів та податкового законодавства (рис. 1).

Доречно зауважити, що платники податку на прибуток, які впровадили міжнародні стандарти обліку, ведуть облік доходів і витрат та обчислюють об'єкт оподаткування згідно з цими стандартами, враховуючи вимоги Податкового кодексу. Методика відображення інформації щодо податку на прибуток у бухгалтерському обліку та її висвітлення у фінансовій звітності чітко визначена МСБО 12 «Податки на прибуток» [24].

Вимоги ПКУ щодо врахування положень бухгалтерського обліку та податкового законодавства при формуванні доходів (витрат) із податку на прибуток вказує на дуалістичність природи цього податку як об'єкта бухгалтерського обліку. Тому, лише коректне його визначення зможе

забезпечити формування достовірної аналітичної та оперативної інформації, необхідної для всіх користувачів. Розрахунок податкового зобов'язання з податку на прибуток і порядок його сплати залежить від системи оподаткування на якій перебуває платник, загальній чи спрощеній. Стосовно останньої, то її суб'єктами є юридичні особи - сільськогосподарські товаровиробники, які виконують умову щодо частки сільськогосподарської продукції не менше 75 % та фізичні особи підприємці фермерського господарства, які здійснюють спрощений облік та звітність.

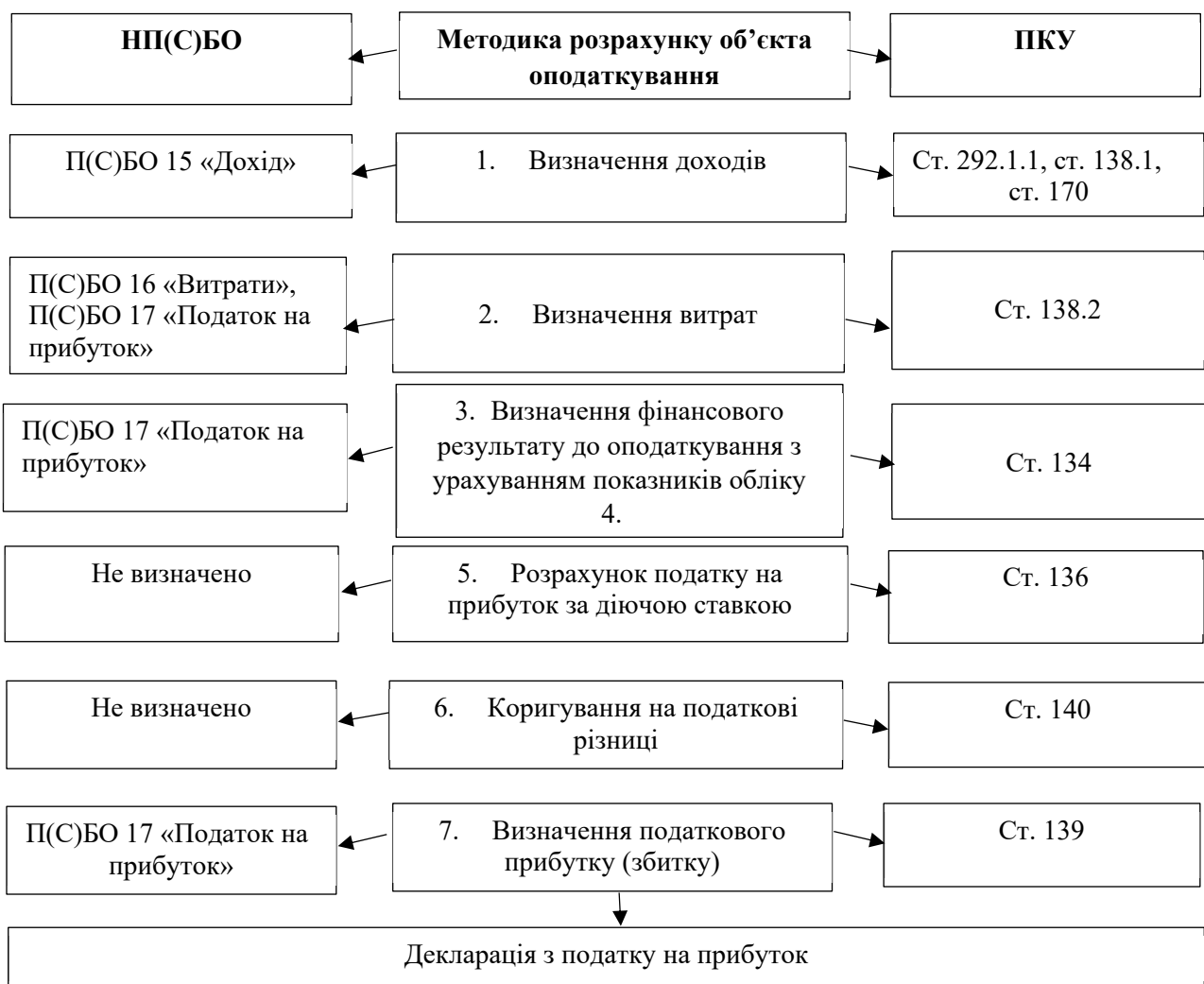
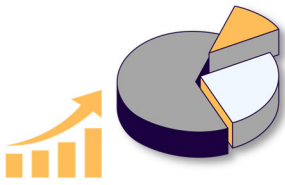

Рис. 1. Методика розрахунку об'єкта оподаткування відповідно до нормативно – правового регламентування

Джерело: Систематизовано автором за інформацією [16, 21-23].

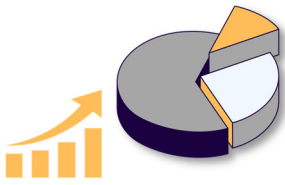

Слід звернути увагу, що виробники продукції, які розводять та вирощують свійську птицю (окрім курей та отримання їх яєць), а також - перепели і страуси, займаються виробництвом м'ясної продукції свійської птиці (крім м'яса курей), звільняються від оподаткування прибутку до 1 січня 2027 року. Несплачений податок, який залишився у розпорядженні платника може бути спрямовано на розширення виробництва, матеріально-технічне оснащення та впровадження сучасних технологій. Головною умовою використання цих коштів є здійснення такої діяльності, яка пов'язана з тією, прибуток якої був звільнений від оподаткування. У випадку використання вивільнених сум із порушенням, тобто не за призначенням, платник податку нараховує податкове зобов'язання на суму витрачених не за призначенням коштів та сплачує штраф і пеню.

Щодо загальної системи оподаткування, то перебуваючи на ній аграрне підприємство має два варіанти розрахунку об'єкта оподаткування (з коригуванням, без коригування) які залежать від бажання платника та величини отриманого доходу (рис. 2).

Слід зауважити, що платники I групи можуть здійснювати коригування, які вважаються податковими різницями, зокрема, зменшуючи фінансовий результат на збитки попередніх років та різниці, пов'язані з обліком бюджетних грантів. Проте, прийняте рішення про застосування податкових різниць не можна змінювати щороку адже платник податку, який застосовує податкові різниці, може припинити їх застосовувати лише один раз та при умові дохідності не більше 40 млн грн упродовж певного періоду.

У випадку річного доходу (після вирахування непрямих податків), розрахованого відповідно до норм бухгалтерського обліку за попередній звітний період не більше 40 млн грн, платник, має право одноразово протягом безперервного періоду років, які відповідають зазначеному критерію дохідності, ухвалити рішення не проводити коригування фінансового результату (за винятком збитків минулих років). Таке рішення фіксується у податковій декларації за перший рік зазначеного вище періоду, протягом якого

дотримується граничний рівень доходу. Тому, у розділі «Основна частина декларації» необхідно:

- у полі «Наявність рішення» – поставити відповідну відмітку;
- у полі «Прийнято рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на всі різниці» – навести номер та дату відповідного розпорядчого акта, яким оформлено відповідне рішення, яке не може бути змінене до того часу поки річний дохід не досягне 40 млн грн.

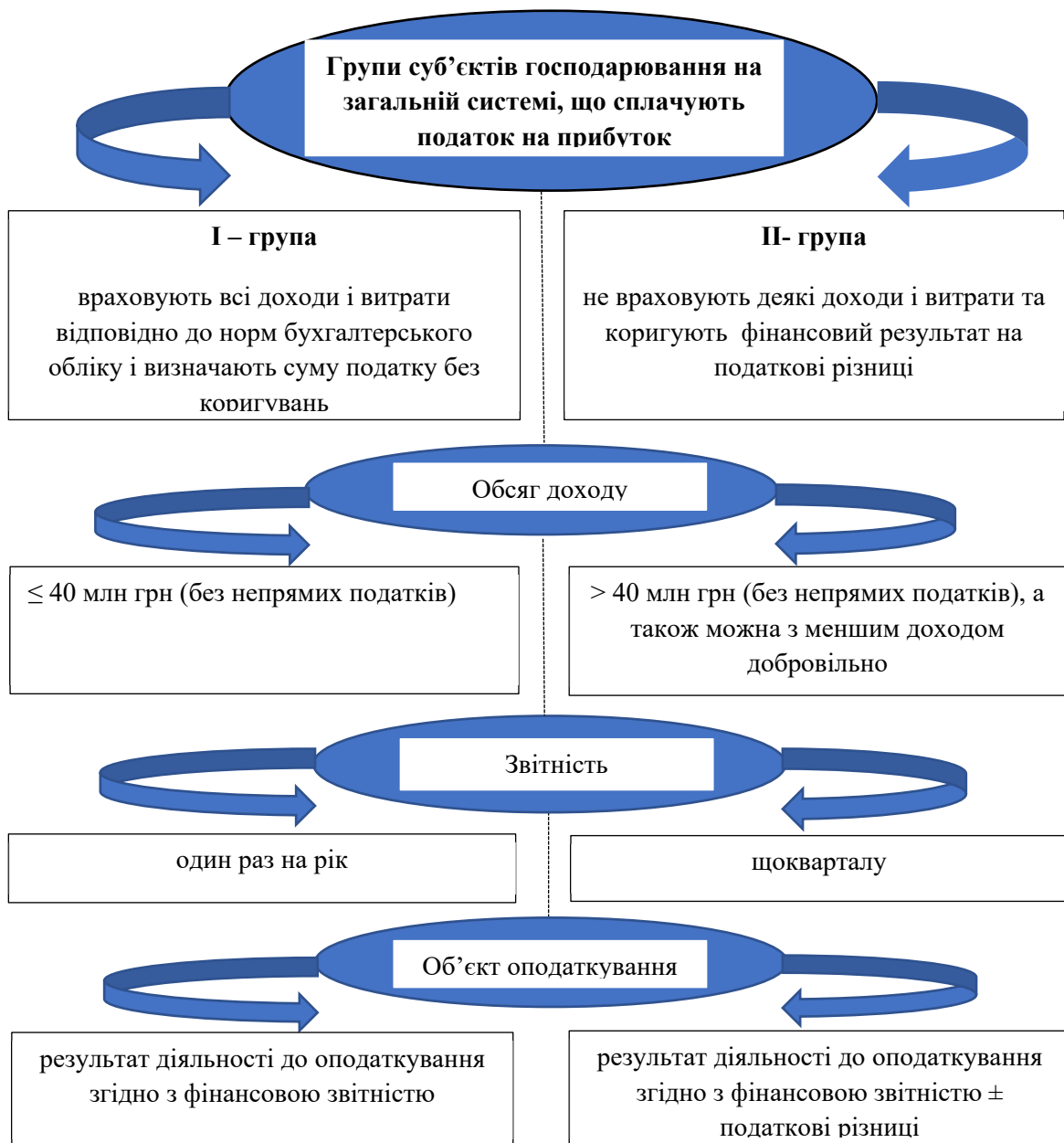
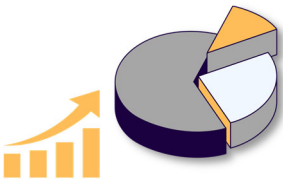

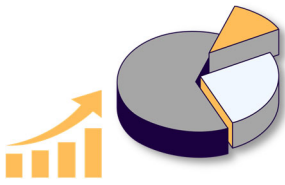
Рис.2. Особливості розрахунку об'єкта оподаткування

Джерело: систематизовано автором за інформацією [16,25,26].

Під час складання Декларації суб'єкт бізнесу використовує дані фінансових результатів із Звіту про фінансові результати (далі - Звіт). Відомості, наведені у Звіті зазначені (заокруглені) у тисячах гривень до Декларації переноситься у гривнях без копійок. Порядок визначення об'єкта оподаткування та податкового зобов'язання з податку на прибуток відбувається у певній послідовності: усі види доходів, відображені у Звіті про фінансові результати, узагальнюються та переносяться до Декларації. Величина доходу впливає на рішення суб'єкта господарювання щодо необхідності здійснювати коригування фінансового результату. Визначення фінансового результату до оподаткування здійснюється з урахуванням інформації бухгалтерського обліку про доходи та витрати, яка відображається у Звіті та переноситься до Декларації. У разі потреби цей показник коригується на податкові різниці, які розкриваються в додатку РІ до Декларації і визначається остаточно сума податку, що підлягає сплаті до бюджету та відображенню у обліку.

З огляду на викладене вище слідує, що підготовка податкової декларації з податку на прибуток потребує виконання таких послідовних кроків: по - перше здійснити всі необхідні бухгалтерські операції: закрити рахунки доходів, витрат за елементами та витрат діяльності на підставі яких розрахувати фінансовий результат до оподаткування та зафіксувати його у фінансовій звітності; по – друге, заповнити додатки та скласти Декларацію. Для визначення податкового зобов'язання з податку на прибуток належного до сплати в бюджет, об'єкт оподаткування сформований на підставі фінансової звітності, підлягає коригуванню на податкові різниці, установлені Податковим кодексом України, які відображені в додатку РІ Декларації. Такий підхід до розрахунку, на наш погляд, є дещо ускладненим і недостатньо прозорим, оскільки не дотримується вимога формувати фінансову звітність на підставі даних бухгалтерського обліку. До того ж, коригування на податкові різниці впливають на повноту та достовірність звітної інформації, що, своєю чергою, порушує головну мету ведення бухгалтерського обліку та формування фінансової звітності.

Зважаючи на вищевикладене, очевидним стає складний механізм визначення об'єкта оподаткування та податкового зобов'язання з податку на прибуток, оскільки прибуток до оподаткування визначається за бухгалтерськими даними, відображається у фінансовій звітності з подальшим коригуванням на податкові різниці, які визначені податковим законодавством. Тобто, для визначення остаточної суми податку до сплати в бюджет платнику необхідно підготувати фінансову звітність, переносити її дані до податкової звітності, коригувати об'єкт оподаткування та відобразити ці дані у відповідних додатках до декларації і лише після всіх коригувань можна визначити суму податку належну до сплати.

У вирішенні питання формування інвестиційної привабливості агробізнесу не остання роль належить фінансовій звітності підприємства, як основному джерелу інформації про нього. Вищезазначене означає, що відповідальним за цю відповідальну справу особам як до підготовки фінансової звітності, так і до забезпечення її якісних характеристик слід ставитися дуже ретельно [27].

Вважаємо за доцільне вдосконалити фінансову звітність, а саме Примітки до річної фінансової звітності, внесенням інформації про податкові різниці. Це дозволить визначати об'єкт оподаткування безпосередньо у фінансовій звітності покращуючи повноту та достовірність звітної інформації (рис. 3).

Такий підхід до визначення об'єкта оподаткування та податкового зобов'язання (рис.3) зможе забезпечити низку позитивних ефектів, зокрема: зниження ймовірності технічних або арифметичних помилок; підвищення рівня точності при заповненні податкової декларації; скорочення обсягу необхідної супровідної документації; зменшення витрат часу та трудових ресурсів на підготовку і перевірку звітних матеріалів, що, у свою чергу, сприятиме зниженню адміністративних витрат; а також забезпечення більш спрощеного та зрозумілого формату податкової інформації для контролюючих органів, що полегшить процес здійснення контролю та перевірки податкової звітності.

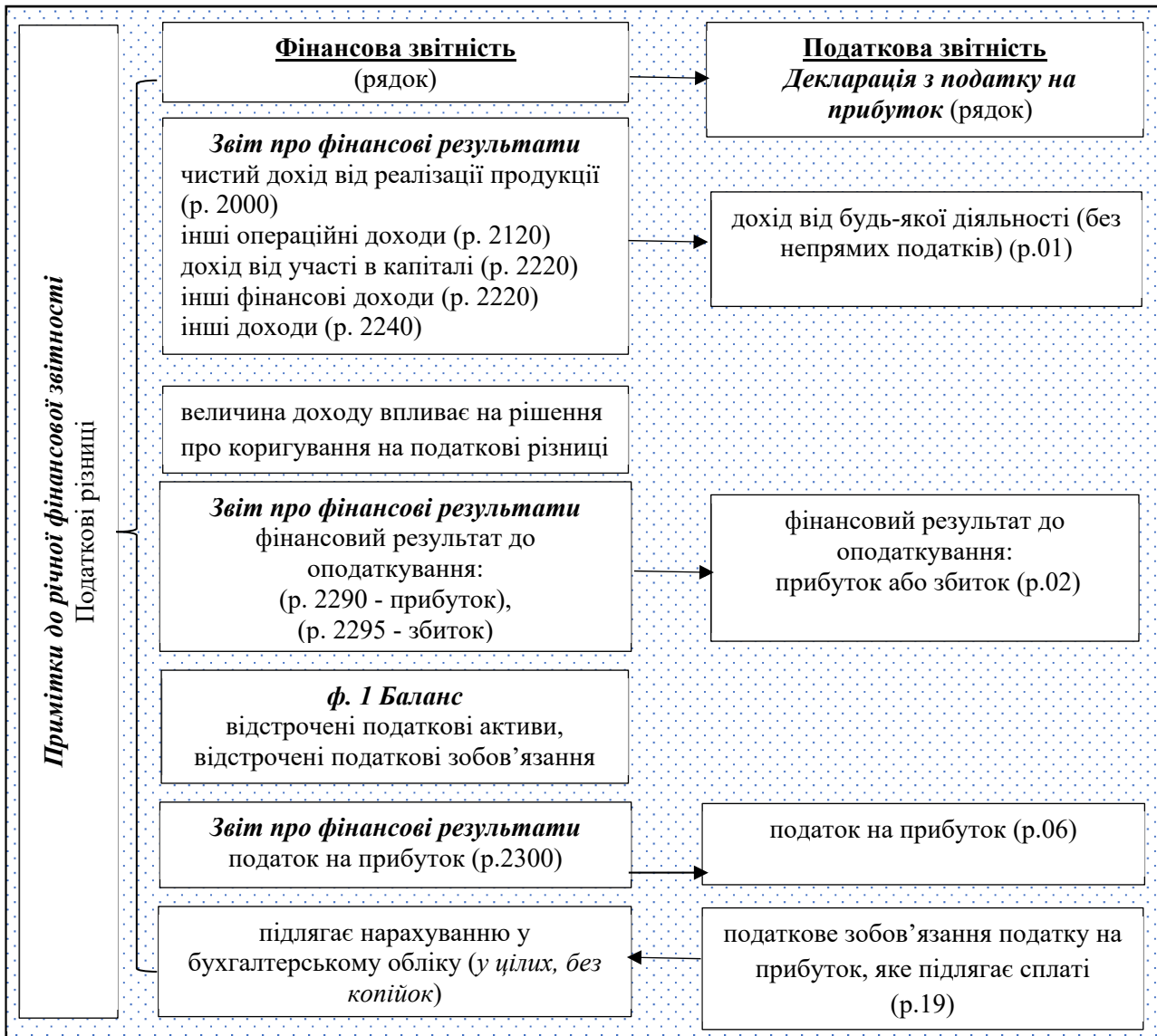
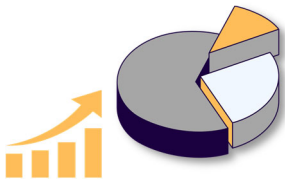
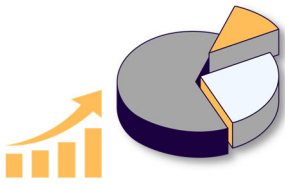

Рис. 3. Удосконалений механізм розрахунку об'єкта оподаткування та податкового зобов'язання з податку на прибуток
Удосконалено автором на підставі [15,28,29]

Висновки. Відтак, здійснення відображення та розрахунку податкових різниць безпосередньо у фінансовій звітності, на відміну від традиційного способу їх відображення у Декларації з податку на прибуток, а також визначення прибутку як фінансового результату на основі систематизованих облікових даних, зумовлює суттєві переваги як у контексті теоретичного обґрунтування підходів до оподаткування, так і в аспекті практичної реалізації відповідних процедур.

Серед ключових переваг для наукового дискурсу доцільно виокремити наступні положення:

- систематизація підходів - сприятиме формуванню єдиної методологічної основи для формування об'єкта оподаткування та податкового зобов'язання з податку на прибуток;

- зближення бухгалтерського обліку та податкового законодавства - сприятиме розвитку концепції обліку на засадах єдиної інформаційної бази;

- розширення наукового інструментарію – з'явиться потреба в нових теоретичних моделях для аналізу впливу податкових різниць на фінансові показники.

До практичних переваг можна віднести:

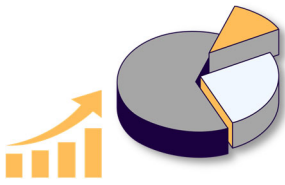
- прозорість і зрозумілість звітності, яка буде проявлятися у тому, що користувачі (інвестори, кредитори, аудитори) отримуватимуть повнішу інформацію про податкові впливи без потреби звертатися до окремих додатків декларації;

- підвищення довіри до фінансової звітності за рахунок її більшої відповідності реальній фінансово-економічній ситуації підприємства враховуючи податкові зобов'язання;

- зменшення дублювання облікових процедур, так як зникне потреба окремо вести облік для податкових цілей, що знизить адміністративне навантаження;

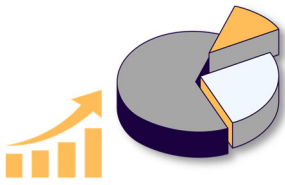
- покращення податкового планування, оскільки управлінці зможуть приймати більш обґрунтовані рішення, маючи інтегровані дані про податкові наслідки.

- оптимізація аудиту через швидку та якісну перевірку аудитором розрахунку податкового прибутку без звернення до окремих форм звітності.

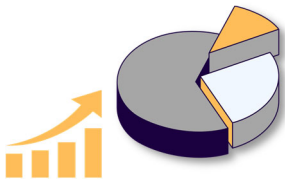

Список використаних джерел

1. Костецький Я. І. Новітня парадигма розвитку аграрного сектору України: дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.03. Тернопіль: ТНЕУ, 2019. 473 с. URL: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/38556>
2. Юридична Газета. *Юридична газета*. URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/mitne-pravo/opodatkuvannya-agrobiznesu-ostanni-noveli.html>
3. Доходи державного бюджету України за статтями доходів в 2024 р. Міністерство фінансів України. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/finance/budget/gov/income/>
4. Оподаткування та державна підтримка сільськогосподарських товаровиробників: регіональні пріоритети та євроінтеграційні процеси: монографія / Г.М. Давидов, Н.С. Шалімова, А.М. Лисенко, О.А. Магопець; за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. Г.М. Давидова та д-ра екон. наук, проф. Н.С. Шалімової. Кропивницький: ФО-П Александрова М.В., 2017. 208с.
5. Гарасюк Л. В. Методика формування податкової звітності: теоретичні та прикладні аспекти. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2020. № 70. С. 118–123.
6. Сук Л. О. Бухгалтерський облік у формуванні податкової звітності. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії і практики*. 2019. № 2(29). С. 293–298.
7. Чебан О. О. Взаємозв'язок бухгалтерського обліку та податкової звітності в обчисленні податку на прибуток. *Облік і фінанси*. 2021. № 1(91). С. 134–139.
8. Гуцайлук З. В. Трансформація фінансової звітності для цілей оподаткування: обліково-аналітичний аспект. *Облік і фінанси*. 2020. № 2. С. 112–117.
9. Івахненко В. М. Організація податкового обліку податку на прибуток підприємств. *Економічний аналіз*. 2019. Т. 29. № 1. С. 148–154.

10. Герасименко О. О. Облікове забезпечення податкової звітності з податку на прибуток підприємств. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Економіка*. 2020. Вип. 32. С. 187–192.
11. Житний П. М. Податкові різниці в обліку податку на прибуток підприємств: сучасний стан і шляхи вдосконалення. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2022. № 1. С. 34–39.
12. Бутинець Ф. Ф. Узгодження податкового та бухгалтерського обліку: теоретико-методичний аспект. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2020. № 11. С. 5–11.
13. Кузьмін О. Є., Телишевський С. В. Вплив МСФЗ на трансформацію даних фінансової звітності для податкових цілей. *Фінанси, облік і аудит*. 2021. № 3. С. 84–90.
14. Проданчук М. А. Шляхи вдосконалення відображення інформації про результати діяльності у фінансовій звітності. *Фінанси України*. 2014. № 7. С. 99-113. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fu_2014_7_10.
15. Про затвердження форми Податкової декларації з податку на прибуток підприємств. Наказ Міністерства фінансів України від 20.10.2015 № 897. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1415-15#Text>
16. Податковий кодекс України : Закон України від 02 груд. 2010 р. № 2755-VI (зі змінами та доповненнями). URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
17. Пуцентейло П. Шляхи удосконалення аналітичного забезпечення управління в аграрному бізнесі. Теоретичні та прикладні аспекти розвитку аграрного бізнесу України : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю [м. Тернопіль, 28 жовт. 2015 р.] / редкол. : Б. О. Язлюк, П. Р. Пуцентейло, Ю. І. Гайда [та ін.] ; відп. за вип. П. Р. Пуцентейло. Тернопіль : Економічна думка, 2015. С. 196-198.

18. Деречин В.В., Ніценко В.С., Сухій Я.В., Чумаченко О.В. Формування облікової політики на підприємстві. *Вісник Харк. нац. техн. ун-ту сільського господарства: Економічні науки*. 2007. Вип. 64. С. 10-14.

19. Ніценко В.С., Цуканов О.Ю., Галицький О.М. Проблеми нормативно-правового регулювання обліку розрахунків з соціального забезпечення на підприємствах сільського господарства. *Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія «Економіка і менеджмент»*. 2013. Вип. 6 (57). С. 95-99.

20. Ніценко В.С., Гоголь М.М. Сучасний стан системи управління і обліку на вертикально-інтегрованих підприємствах. *Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія «Економіка і менеджмент»*. 2018. № 6(76). С. 49-52.

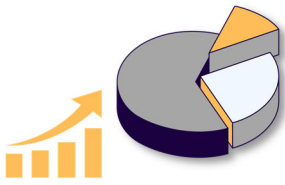
21. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 15 «Дохід». Наказ Міністерства фінансів України від 29.11.99 № 290. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0860-99#Text>

22. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати». Наказ Міністерства фінансів України від 31.12.99 № 318. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0027-00#Text>

23. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 17 «Податок на прибуток». Наказ Міністерства фінансів України від 28 груд. 2000 р. № 353. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0047-01#Text>

24. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 12 «Податки на прибуток». затв. Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку від 01.01.2012. URL:http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/929_012

25. Ніценко В.С., Єліференко А.С. Фінансова звітність підприємства: поняття, склад та значення. *Фінансові аспекти розвитку держави, регіонів та суб'єктів господарювання: сучасний стан та перспективи*. Збірник матеріалів I Міжнародної науково-практичної конференції 25-26 грудня 2015 року м. Одеса. Одеса: Бондаренко М.О., 2015. С. 500-502.

26. Крюкова І.О., Ніценко В.С. Обліково-аналітична підтримка ефективного управління земельними ресурсами аграрних бізнес-структур. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*. 2016. Том 15. Вип. 3 (34). С. 7-23.

27. Спільник І.В., Загородна О.М. Економічний аналіз: навч.-метод. комплекс дисципліни (для студентів економічних спеціальностей). Тернопіль: ТНЕУ, 2012. 432 с.

28. Методичні рекомендації щодо заповнення форм фінансової звітності. Наказ Міністерства фінансів України від 28.03.2013 № 433. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0433201-13#Text>

29. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності». Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 № 73. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13#Text>